

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Cdo/119/2022
Identifikačné číslo spisu:	8719205037
Dátum vydania rozhodnutia:	20.07.2022
Meno a priezvisko:	JUDr. Mario Dubaň
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:8719205037.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci starostlivosti súdu o maloletého Z. K. N.E., nar. X. A. XXXX, bytom u matky, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Poprad, dieťa rodičov matky Z. M. N., bývajúcej v S., U. XX, zastúpenej JUDr. Rastislavom Lenartom, advokátom so sídlom v Košiciach, Pollova 32 a otca Z. N., trvale bytom v S., U. XX, zastúpeného JUDr. Ing. Marcelou Martinkovičovou, advokátkou so sídlom v Poprade, Nám. sv. Egídia 95, o nariadenie neodkladného opatrenia vo veci uloženia výchovného opatrenia, v konaní o úprave styku otca s maloletým Z. K. N., nar. X. A. XXXX, vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 15P/295/2019, o dovolaní matky proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 10. mája 2022 sp. zn. 4CoP/43/2022, takto

rozhodol:

Dovolanie odmieta.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) uznesením z 8. marca 2022 č. k. 15P/295/2019-97 uložil maloletému Z. K. N., nar. X. A. XXXX a jeho rodičom Z. M. N. a Z. N., výchovné opatrenie a to povinnosť podrobiť sa sociálnemu poradenstvu alebo odbornému poradenstvu v Centre pre deti a rodiny Poprad, Pavlovova 4375/11, 058 01 Poprad v zmysle § 37 ods. 2 písm. d/ Zákona o rodine, po dobu 6 mesiacov. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil § 37 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“) a objasnil, že rozsudkom Okresného súdu Poprad z 20. septembra 2018 sp. zn. 14P/238/2017, právoplatným dňa 18. októbra 2018, bolo manželstvo rodičov mal. dieťaťa rozvedené a mal. dieťa bolo zverené do osobnej starostlivosti matky. Konanie o úpravu styku otca s mal. dieťaťom bolo zastavené. Uviedol, že na okresnom súde sa vedie konanie o úprave styku otca s mal. dieťaťom, pričom Krajský súd v Prešove uznesením z 14. apríla 2020 č. k. 24CoP/45/2020-43 vo veci nariadil neodkladné opatrenie, ktorým I. upravil styk otca s maloletým Z. K. N., nar. X. A. XXXX tak, že otec je oprávnený telefonovať s maloletým každý utorok a nedeľu od 19.30 hod. do 20.00 hod., a stretávať sa s maloletým posledný piatok v kalendárnom mesiaci v čase od 15.00 hod. do 18.00 hod. s tým, že otec si maloletého

prevezme a odovzdá matke pred domom matky. Matke (výrokom II.) uložil povinnosť technicky zabezpečiť a umožniť mal. dieťaťu telefonický styk s otcom v určenom čase, za tým účelom oznámiť otcovi telefónne číslo do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia a informovať ho o zmene telefónneho čísla do troch dní, od kedy táto zmena nastala. Matka je povinná maloleté dieťa na stretnutie s otcom riadne pripraviť a otcovi uložil povinnosť po ukončení stretnutia maloleté dieťa matke v určenom čase pred domom matky odovzdať. Pokiaľ ide o napadnuté rozhodnutie, dňa 4. marca 2022 doručil Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Poprad, Odbor sociálnych vecí a rodiny, Oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately Poprad, okresnému súdu podnet na uloženie výchovného opatrenia rodičom, a to podrobiť sa odbornému psychologickému poradenstvu na zlepšenie vzájomnej komunikácie a zlepšenie vzťahov medzi rodičmi na dobu 6 mesiacov, kde povinným subjektom na zabezpečenie výchovného opatrenia bude určené Centrum pre deti a rodiny Poprad. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti skonštatoval, že rodičia spolu nedokážu vhodným spôsobom komunikovať a to ani o základných veciach, ktoré sa týkajú mal. dieťaťa. Otec má zákaz priblíženia sa k matke na 50 metrov. V prípade, že má otec záujem stretnúť sa so synom, tak stojí von na ulici, v dostatočnej vzdialenosti od domu a maloletý Z. K. k nemu príde spolu so starým otcom. Na súdnom pojednávaní konanom 10. júna 2021 bola medzi rodičmi uzavretá mimosúdna dohoda o stretávaní sa otca s maloletým dieťaťom, každú štvrtú sobotu v mesiaci od 9:00 hod. do 15:00 hod., avšak matka túto dohodu nedodržiavala. Tvrdila, že syn nechce ísť a ona si nebude kažiť ich vzťah jeho prehováraním a nútením. Vo vykonanom pohovore 31. mája 2021 maloletý uviedol, že sa s otcom nestretáva rád, bil jeho aj mamu, keď bol opitý, vtedy mal asi 4 roky. S otcom sa nechce stretávať ani v prítomnosti matky. Otec mu telefonuje, ale on mu nedvíha telefón alebo hovor zruší. Nechce mať ani priezvisko N., lebo sa mu v škole smejú. Zhodnotením vyššie uvedených skutočností súd prvej inštancie dospel k záveru, že poskytnutie odbornej pomoci na podporu vzťahov medzi rodičmi a dieťaťom navzájom je takým riešením, ktoré je v najlepšom záujme maloletého dieťaťa, a preto po tom, čo vyhovel podnetu kolízneho opatrovníka, zároveň uložil predmetné výchovné opatrenie.

2. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) na odvolanie matky uznesením z 10. mája 2022 sp. zn. 4CoP/43/2022 výrokom I. rozhodol, že sudca JUDr. Marián Furman nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 15P/295/2019. Výrokom II. potvrdil napadnuté uznesenie a uložil mal. dieťaťu a jeho rodičom povinnosť podrobiť sa uloženému výchovnému opatreniu v rozsahu 1 krát týždenne po dobu trvania uloženého výchovného opatrenia (výrok III.). V odôvodnení rozhodnutia najskôr zrekapituloval priebeh konania s tým, že otec sa návrhom doručeným okresnému súdu ešte 20. decembra 2019 domáhal úpravy styku s maloletým, súčasne s ktorým podal aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by súd upravil jeho styk s maloletým telefonicky každý utorok a v nedeľu prostredníctvom telefonického hovoru v čase od 19.30 hod. do 20.00 hod. a stretávanie s maloletým každý posledný piatok v kalendárnom mesiaci v čase od 15.00 hod. do 18.00 hod. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Poprad, Odbor sociálnych vecí a rodiny, Oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately Poprad, súdu prvej inštancie dňa 4. marca 2022 doručil podnet na uloženie výchovného opatrenia rodičom, a to podrobiť sa odbornému psychologickému poradenstvu na zlepšenie vzájomnej komunikácie a zlepšenie vzťahov medzi rodičmi na dobu 6 mesiacov, kde povinným subjektom na zabezpečenie výchovného opatrenia bude určené Centrum pre deti a rodiny Poprad. Krajský súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým okresný súd nariadil maloletému a jeho rodičom výchovné opatrenie potvrdil podľa § 387 ods. 1, ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) ako vecne správne a skonštatoval, že zákon o rodine dáva súdu v prípade, ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, možnosť rozhodnúť o uložení výchovných opatrení. Vychádzajúc z obsahu spisu mal odvolací súd za zrejmé, že v danej veci je komunikácia medzi rodičmi týkajúca sa maloletého minimálna a intenzívne konfliktná. Stav, v akom sa nachádza vzťah rodičov, si vyžaduje zásah súdu do rodinných vzťahov skutočne v záujme zabezpečenia ochrany záujmov dieťaťa. Vzťahy medzi rodičmi sú narušené. Na základe správ kolízneho opatrovníka a dôkazov predložených v konaní mal za to, že matka nerešpektuje otca ako rovnocenného rodiča a rodičia nedokážu medzi sebou konštruktívne komunikovať. V tomto kontexte poznamenal, že pre realizáciu bezproblémového styku je prvoradá dobrá komunikácia medzi rodičmi dieťaťa, ktorá v tomto prípade zlyháva a tiež zdôraznil, že nakoľko obaja rodičia majú za to, že za daný stav môže druhý rodič, správne musí byť poskytnutá odborná pomoc

rodičom s cieľom účinnej a odbornej pomoci, aby mohli znovu prevziať obaja svoju rodičovskú zodpovednosť a znovu sa spolu naučili komunikovať v záujme maloletého Z. K. a jeho budúcej výchovy, vývoja. Musia sa naučiť komunikovať tak, aby výsledkom bola ich vzájomná schopnosť a ochota realizovať starostlivosť o svoje dieťa a aby spoločne dospeli k poznaniu potrieb svojho dieťaťa. Odvolací súd tak uzavrel, že za danej situácie je nevyhnutné, aby sa rodičia naučili spoločne komunikovať tak, aby dieťa nepociťovalo napätie a negativizmus, ktorý medzi nimi vládne. Považoval preto za potrebné, aby rodičia absolvovali sociálne poradenstvo zamerané na obnovenie ich schopnosti komunikovať a riešiť záležitosti svojho dieťaťa spoločne, aby za pomoci odborníka zosúladiť svoje rôzne postoje vo vzťahu stretávania sa otca s maloletým a skúsili obnoviť vzájomný vzťah medzi otcom a synom na úroveň optimálneho rodičovského vzťahu. Zároveň uznal za nevyhnutné v záujme maloletého regenerovať jeho pozitívny vzťah k otcovi a vylúčiť tak z jeho povedomia všetky negatívne dôvody prípadného odmietania otca. Odvolací súd bol zároveň názoru, že bez ingerencie nezaujatého odborníka nebudú schopní rodičia dosiahnuť, aby ich dieťa bolo vyrovnané so vzniknutou situáciou a ako nedôvodnú posúdil námietku matky, že iba otec je zodpovedný za tento stav. Uviedol, že bez prijatia opatrení pre zlepšenie komunikácie sám otec túto situáciu nezmení. Aj zo správ kolízneho opatrovníka vyplýva, že matka je nastavená negatívne vo vzťahu k otcovi a v tomto smere ovplyvňuje aj maloletého. K ďalšej námietke matky, že otcovi bol súdom nariadený zákaz priblíženia k nej, odvolací súd vysvetlil, že v tomto prípade ide o úkon súdneho konania, na ktorý sa nevzťahuje zákaz priblíženia, a nariadené neodkladné opatrenie je potrebné chápať aj ako prostriedok smerujúci k zaisteniu realizácie rodičovských práv a povinností. Na margo námietky nevykonateľnosti súdneho rozhodnutia z dôvodu absencie lehoty od ktorej má začať plynúť doba 6 mesiacov, odvolací súd poukázal na ustanovenie § 332 ods. 1 CSP, podľa ktorého neodkladné opatrenie je vykonateľné doručením, ak osobitný predpis neustanovuje inak. Aj napriek správnosti dôvodov napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil, považoval za potrebné presne vymedziť rozsah 1 krát týždenne v období, počas ktorého bude dané výchovné opatrenie prebiehať, a zároveň uložiť obom rodičom a maloletému povinnosť podrobiť sa uloženému výchovnému opatreniu (t. j. dostaviť sa v stanovenú hodinu na uvedenú adresu a rešpektovať plán výkonu výchovného opatrenia, matke maloletého povinnosť v stanovenú hodinu zabezpečiť účasť maloletého na výchovnom opatrení podľa pokynov centra).

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala dovolanie matka (ďalej aj „dovolateľka“), prípustnosť ktorého vyvodzovala zo skutočnosti, že odvolací súd vec nesprávne právne posúdil (§ 421 ods. 1 písm. a/ a písm. c/ CSP), ako aj zo skutočnosti, že rozhodoval vylúčený sudca a nesprávne obsadený súd (§ 420 písm. e/ CSP) a tiež, že odvolací súd nesprávnym procesným postupom znemožnil dovolateľke, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ CSP). Odvolaciemu súdu vytýkala, že sa de facto a de iure obmedzil iba na konštatovanie a opakovanie záverov súdu prvej inštancie bez toho, aby sám zistil a preukázal pri rozhodovaní aktuálny stav veci a to vykonaním dokazovania potrebného na spravodlivé rozhodnutie. Dovolateľka v podanom dovolaní v celom rozsahu poukázala na svoje odvolanie, ktoré doslovne odcitovala. Ďalej za hlavné pochybenie odvolacieho súdu považovala skutočnosť, že v senáte rozhodovali aj sudkyne JUDr. Ingrid Kalináková a JUDr. Eliška Wagshalová, ktoré obe rozhodovali aj vo veci vedenej na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 24CoP/170/2021, kde boli totožní účastníci konania - matka, otec a dieťa a odvolanie smerovalo proti rozsudku Okresného súdu Poprad z 10. júna 2021 sp. zn. 15P/69/2019-152, kde na súde prvej inštancie rozhodoval tak isto namietaný sudca JUDr. Marián Furman. Odôvodnenie napadnutého uznesenia odvolacieho súdu dovolateľka považovala za absolútne zmatečné, pretože o jej odvolaní rozhodovali sudkyne odvolacieho súdu, ktoré už pred tým boli v senáte 24CoP/170/2021 a rozhodli v jej neprospech. Za nesprávne právne posúdenie odvolacieho súdu dovolateľka označila skutočnosť, že krajský súd sa vo svojom hodnotení odvolania zameral a vychádzal z dokumentov starých štyri roky (správa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Poprad), napriek tomu, že kolízny opatrovník vykonal opakované šetrenie v roku 2021 ako aj výsluch maloletého na súde. Mala za to, že otec dieťaťa žiadnym spôsobom nepreukázal svoje tvrdenia, že matka bráni synovi v styku s otcom, ani svoj záujem o syna. Vzhľadom na dlhodobý pobyt otca dieťaťa v zahraničí, dovolateľka považovala napadnuté výroky II. a III. odvolacieho súdu za zmatečné a absolútne nevykonateľné. Z týchto dôvodov navrhla napadnuté uznesenie odvolacieho súdu spolu s uznesením okresného súdu z 8. marca 2022 č. k. 15P/295/2019-97 zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

4. Otec maloletého Z. K. N., nar. X. A. XXXX, súdu písomne oznámil, že k dovolaniu matky sa nebude osobitne vyjadrovať.

5. Kolízny opatrovník maloletého Z. K. N., nar. X. A. XXXX, súdu písomne oznámil, že sa nebude k dovolaniu matky vyjadrovať.

6. Dovolanie je v danom prípade podané vo veci starostlivosti súdu o maloletých. Konanie v týchto veciach je od 1. júla 2016 upravené v zákone č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“). Vzájomný vzťah medzi CMP a CSP je vymedzený v § 2 ods. 1 CMP, podľa ktorého sa na konania podľa tohto zákona použijú ustanovenia CSP, ak tento zákon neustanovuje inak. Keďže § 76 a § 77 CMP obsahujúce niektoré ustanovenia o dovolaní „neustanovujú inak“, ak ide o prípustnosť dovolania vo veciach starostlivosti súdu o maloletých, prípustnosť dovolania matky bolo potrebné posudzovať podľa ustanovení CSP.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) účastníčka zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 a 2 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) preskúmal napadnuté uznesenie odvolacieho súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že dovolanie matky maloletého dieťaťa nie je prípustné. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

8. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

9. Podľa § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

10. Podľa ustanovenia § 360 ods. 1 CMP neodkladné opatrenie možno nariadiť aj bez návrhu v konaniach, ktoré možno začať aj bez návrhu. Cit. ustanovenie treba vykladať tak, že neodkladné opatrenie môže byť nariadené aj v už začatom konaní, a to na návrh, ale aj bez návrhu, pokiaľ konanie možno začať aj bez návrhu. V zmysle ustanovenia § 111 písm. i/ CMP súd v konaní vo veciach starostlivosti súdu o maloletých rozhoduje aj bez návrhu (v zákone nie je ustanovená výnimka, že sa návrh vyžaduje) o ústavnej starostlivosti a iných výchovných opatreniach, preto nie je vylúčené, aby o výchovnom opatrení podľa § 37 ods. 2 písm. d/ Zákona o rodine bolo rozhodované aj neodkladným opatrením v už prebiehajúcom konaní.

10.1. Podľa ustanovenia § 37 ods. 2 písm. d/ Zákona o rodine ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd môže rozhodnúť o uložení výchovného opatrenia, ktorým uloží maloletému dieťaťu a jeho rodičom povinnosť podrobiť sa sociálnemu poradenstvu alebo inému odbornému poradenstvu.

11. Najvyšší súd už v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/236/2016 (publikovanom v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ako judikát R 19/2017) uviedol, že základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 CSP je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej, alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí.

12. Pokiaľ je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ CSP irelevantné, či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo.

13. Najvyšší súd svojou judikatúrou akceptuje, že rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej môže byť tiež uznesenie odvolacieho súdu. Jedná sa o také rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie o nariadení neodkladného opatrenia na základe takého návrhu, spolu s ktorým, prípadne po podaní ktorého nebola podaná nadväzujúca žaloba (teda návrh na určité rozhodnutie vo veci samej). K tomuto záveru dospel najvyšší súd už v rozhodnutí sp. zn. 8Cdo/83/2017, v ktorom uviedol, že „rozhodnutie o neodkladnom opatrení má povahu rozhodnutia vo veci samej vtedy, ak samotné neodkladné opatrenie konzumuje vec samu. Taká situácia môže nastať v prípade návrhov na nariadenie neodkladného opatrenia podaných po skončení konania (pri splnení podmienok § 325 ods. 1 CSP). Rovnako v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pred začatím konania, na ktoré nenadväzuje žaloba podľa § 336 ods. 1 CSP, konanie končí rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a konzumuje vec samu“. Výpočet prípadov, v ktorých rozhodnutie odvolacieho súdu o neodkladnom opatrení je rozhodnutím vo veci samej podal obdobným spôsobom najvyšší súd tiež v rozhodnutí sp. zn. 5Obdo/76/2016. Dovolací súd k tomu poznamenáva, že tieto právne náhľady sú zastávané aj v odbornej literatúre (pozri Števček M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M. a kol.: *Civilný sporový poriadok, Komentár*, Praha: C. H. Beck, str. 458).

14. Z doterajšej judikatury (R 21/2018 a R 76/2018) možno vyabstrahovať záver, že rozhodnutie o neodkladnom opatrení, ktoré spĺňa kritérium prípustnosti dovolania „vo veci samej“ a ktorým sa „konanie končí“ v zmysle § 420 CSP je také, ktoré konzumuje vec samú. Jedná sa o prípady, kedy rozhodnutie o predbežnom opatrení je iniciované a vydané ešte pred konaním vo veci samej a zároveň, na ktoré už nebude nadväzovať konanie vo veci samej. Ide teda o rozhodnutia, u ktorých sa nepredpokladá, aby po ich vydaní boli dotknuté meritórnym rozhodnutím vydaným v súvisiacej veci. Rozhodnutia, ktoré nekonzumujú vec samotnú, sú najmä tie, ktoré sú vydané v priebehu súvisiaceho konania vo veci samej.

15. V predmetnej veci je dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie o nariadení neodkladného opatrenia vo veci uloženia výchovného opatrenia, v konaní o úprave styku otca s maloletým Z. K. N., nar. X. A. XXXX.

15.1. Súd nižších inštancií rozhodli o uložení výchovného opatrenia podľa § 37 ods. 2 písm. d/ Zákona o rodine, nakoľko povinnosť rodičov a ich maloletého dieťaťa podrobiť sa sociálnemu poradenstvu alebo odbornému poradenstvu v Centre pre deti a rodiny Poprad na vopred vymedzenú dobu považovali za najlepší záujem maloletého Z. K. N., nar. X. A. XXXX. V prípade takéhoto rozhodnutia ide (len) o dočasné a prienikové rozhodnutie v korelácii s predmetom konania o ktorý ide vo veci samej a to úpravy styku otca s maloletým dieťaťom; dočasné opatrenie súdu, trvanie ktorého je časovo obmedzené (v danom prípade na dobu 6 mesiacov) má nastoliť určitý stav len dočasne a bez ujmy na konečnú, definitívnu ochranu poskytovanú až rozhodnutím súdu vo veci samej. Využitie uloženia povinnosti psychologického odborného poradenstva sa javí ako veľmi účinné opatrenie, ktoré sleduje zlepšenie schopnosti rodičov navzájom komunikovať o výchove maloletého syna, riešiť záležitosti svojho dieťaťa spoločne, aby mohli zosúladiť svoje postoje k stretávaniu sa otca s maloletým a skúsili obnoviť vzájomný vzťah medzi otcom a synom. Zároveň sleduje, aby sa v záujme maloletého regeneroval jeho pozitívny vzťah k otcovi a vylúčili sa z jeho povedomia všetky negatívne dôvody prípadného odmietania otca.

15.2. Podľa názoru dovolacieho súdu uznesenie, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie o neodkladnom opatrení nariadeného z podnetu kolízneho opatrovníka, nie je rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej t. j. rozhodnutím majúcom hmotnoprávny charakter. Uznesenie, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie o neodkladnom opatrení vo veci uloženia výchovného opatrenia nie je ani rozhodnutím, ktorým sa konanie (o veci vymedzenej návrhom otca na

začatie konania) končí. Aj po rozhodnutí o neodkladnom opatrení civilné mimosporové konanie pokračuje a pod sp. zn. 15P/295/2019 naďalej prebieha konanie o úprave styku otca s maloletým Z. K. N., nar. X. A. XXXX, teda vec sama, ktorá doposiaľ nie je právoplatne skončená a súd prvej inštancie o nej stále koná a rozhoduje.

16. Z uvedeného je zrejmé, že uznesenie odvolacieho súdu o neodkladnom opatrení nekonzumuje vec samu, keďže bude dotknuté konaním a rozhodnutím vo veci samej (konaním o úprave styku otca s maloletým). Dovolací súd preto uzatvára, že rozhodnutie odvolacieho súdu proti ktorému dovolanie smeruje nie je konečným rozhodnutím, ktorým by sa konanie o špecifickom nároku účastníkov konania končilo, nejedná sa ani o rozhodnutie vo veci samej, tak ako sa to prezumuje v ustanovení § 420 CSP, preto ho nemožno v zmysle už uvedeného považovať za rozhodnutie preskúmateľné v dovolacom konaní z dôvodov zmätočnosti ako rozhodnutie, ktorým sa konanie končí.

17. Podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

18. Podľa § 421 ods. 2 CSP dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

19. Keďže napadnutým rozhodnutím odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. d/ CSP (dovolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia), prípustnosť dovolania matky nemôže založiť ani (prípadné) nesprávne právne posúdenie veci (§ 421 ods. 2 CSP).

20. Vzhľadom na to, že dovolanie matky smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné, najvyšší súd ho odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP bez toho, aby sa zaoberal vecnou dôvodnosťou podaného dovolania.

21. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

22. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.